

المكتبة القاسمية

مخطوطة

تحفة التائبين

المؤلف

مخدوم محمد هاشم بن عبدالغفور بن عبدالرحمن السندي (التتوي)

تحفة التائبين

تأليف

مخدوم خرداشد سنوي

شبكة

الألوكة

www.alukah.net

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَرَاهِيَانِ سَوْجُودِي جَوْهَرِ حِمِّ رَحْمَانَا
 جَهْوَ جَهْمِ نَاهُ كَوْمَنْزَهْ مِثْلًا وَحَدُّ لَاسِيَدِكَ
 عَالِمِنَ اللَّهِ جَلْ جَلَالِهِ مَرِيَّيْ جَحْشِي مَهْرَسِ كِنَاهْ
 كَوَلِيَّاهْ كَرِي عَاصِي عَفْوَسِ اجَا عَذَابِ كِنَا
 رِنَقِ رَسَائِي دُنِي مَسِيكِهِ خَلُوقًا كَنْدُو
 اخِرَتِمِ مَهْرُ مُؤْمِنِ سَانِ بِنِ هُوَ دَرَحْمَتِ
 تَهْ رَاجِي دَارِمِ مَدَامَا بِلُتِنِ بِالْوَيْتِ كِيُو
 وَسِنِ وَيُوفَتَا اِي مِيرُ مَرْسَلَانِ صَدِّقِ اللَّهِ وَسَلَمِ
 عَالَمِ اِمَامَا جَوْجُو مُحَمَّدُ عَرِي سَلَامِ رَهْبَرِ رَهْمَا
 جَهْشِ جُزِي لَوْنِ فَضْلِ مِخْلُوقِنِ مَنجَا
 بِنِ اَتَا سَوَّلِي صَلَوَاتِ عَسَايِنِ صَحَابَا

شَالِ رَسِنِ رَحْمَتِ رَحِيمِ جِي رَايتِ رُفُزِ مَرَا
 جَانِسِي هُنْدِي جَنَّةِ حَوْثِ حَجَرِ بِنِ
 جَانِسِي هُنْدَا عَرْشِ كُرْسِي رَجَا لَوْحِ قَلَمَا
 اِهِي كِتَابِنِ مِرَاهِرِي بِجَارَا تَهْ جَنَّةِ بُو
 كِهْ مُؤْمِنِ هَتَا كِنَاهْ كِ تَقْصِيرِ تَوْبِي
 كَبِيرِ وَهُوَ سَوْكِ صَغِيرِ كِنَاهْ تَهْ تَوْبَهْ
 كَرِنِ تَهْ بِيْتِمِ فَرَضِ عَيْنِ اِلَهْ وَزَكَرِي
 تَوْبَهْ تَهْ حَالِمِ وَيَرِمِ كَرِي مَكَا مَتَا
 هُوَيْسِ بَسَا بُوَيْبُوَا خِرْعَمِ مَنجَا تَايِي
 تَقْصِيرِ تَهْ تَوْبَهْ جَوْسُخُو مُؤْمِنَاهْ
 تَرِي شَرِطِ حَيَاءِ تَهْمِ هِي سِ هَنجَاهْ
 هِيَكِ جِنِ بِشِيمَانِي كَرِي وَلَمِنِ مَكِنِ كِنَا
 جِيَكِي كِيَاءِ مَاضِي مَرْدُوْدَهْ كِنِ كِنَا

پيوجن چڏي زماني حاجي اهرامو را
 توبه ڪري توجن ڪنا يا يوسف جي
 تريو جن قصد ڪري ان کي الجوحكم مضبوط
 ته موني نه ڪندس استرقبال مراهر و ڪم ادا
 جاليني هندس جيرو امار منجه دنيا
 ان ترين شهنشاهي ترين درهست توبه ڪا
 مڪمل فضل جي رب جي جل ڪندي ناه ڪو
 جي مري مرن مڏينن کي نه ڪير مانع اه
 پراي تري شرط اهي ته هم عالم چون ٿا
 جڏه اهي ڪناه شخص جو تن نوليتا جيڪي
 ڪري نيڪي تدارڪ ادا ۽ جان اهي ڪناه
 سوتن نوليتا جن کي هند ڪري
 سڳي موني پنهار جهرو چڏن نماز جو

سندو ڪوتا ڪي غضب ڪرڻ مال ڪي جو موني
 تڏه چوتو شرط چيائ تدارڪ ته لاه جن
 ڪري قضا نماز کي ۽ نڪو ۽ رونا ڪي حق
 تر ساني مون من جو جو غضب تيو اه جيسي
 تدارڪ ڪري تيسي توبه قبول نڪاه
 توڙي شرط تريني پهر انداء بجاء لي مرن
 شرط توبه جاجي مذڪور تيا تن ماري
 سين سندو عالم من مڃا ڪي هم هي ڪري جو
 تن اختلاف نه اه ۽ ڪن عالم تر مانيو
 رحمت ڪرڻ خداو جڙو تجار توبه ڪم
 اهي پڻ پيا جيڪر ڪجي ان کي تڪميل
 ٿي سا هيڪ جن ڪري صد قوت تيرف
 پهجي مال منجا جهي حقه الله ڪي منجه

حَبَّتْ مَوْلَى • يَوْجَن كَنَاهُ كِيَا جِهَ زَمِينِ
 لَذِي تَه مَنجَا • وَرِي آجِي نَدَانِ دَوَه مَوْلِي بَهَا
 تَرِيَوْجَن جَهِيَرِيُو هُئَا • نَفْسِن بَا اُجَوَا كِيَا
 تَهِيَرِي وَرِي هِيَرِي اُن كِي سَانِ عِبَادَتَا • جَوْتُو
 جَن جِيَتُو وَكَلِيَا اَكِي تِي غَفْلَتِ جِي سَبَبَا
 بَن هَانِي رُو • تَهِيَرُو دَوَه دُورِي پَهْجَا
 صُنَج هَارِي اَكِي خَالِقِ جِي خَوَنَا • بَن كِتَابِ
 حُصْنِ الْحَصِينِ مِ هِنِيرِي وَايَتَا • تَحْضَرَتِ
 اَبُو دُرْدَاءِ وَايَتِ كِي جَو صَحَابِنِ مَنجَا
 تَفَرَّمَ يَوْزَ سُولَ رَبِّ جِي سِي جِي مُحَمَّدَا • اَللّهُ وَا
 تَجْدَه رُشِي كِي شَخْصَ كَنَاهُ كُو كَنَاهُ خَطَا
 تَابِي كَرِي تَه تَوْبَه كَرِيَانِ مَوْلَا صَاحِبِ
 تَدَه بِيَرِي وَرِي كِي خَالِقِ دَوَه هَتِ بِي پَهْجَا

تَه پَهْجَا هِنِيرِي جَوِي سِي صِدَقِ مَنجَا • تَه رَبِّ
 مَهْجَا رَحْمَنِ تَرِي خَاوندَ مَلَكِ خُذَا • جِلْجِلَه
 اَوَا تَحْقِيقُ مَوْلِيَسِ تَو دَوَه هِنِ كَنَاهُ
 تَوْبَه كِيَمِ سِي سَنِي وَنِي سَاهَا • مَوْلِي
 كُنْدَسِ نَكْتَرِهَمِ هِي كَمِ بِي هَارَا • جَانِي
 هُنْدَسِ جِيَرُو هِي كِي هُنْدَمِ سَاهَا • تَه اَكُو
 تَه تَابِي كِي مَرِهِي سَا خَطَا • جِي سِي مَوْلِي
 نَكْرِي بِي هَارِ تَه كَمِ كَا • بِي حَدِيثِ
 حَيْبِ جِي مُحَمَّدِ مُصْطَفَا • اَللّهُ بَن اِمَامِ
 غَزَالِي وَرِي مَائِي وَرِي رَحْمَتِ كَرِيَسِ خُذَا • جِلْجِلَه
 كِتَابِ مَهْجَا اَلْعَابِدِينَ مِ جَو تَصْنِيفَا • هِي
 تَجْدَه تَن كَرِي تَه تَوْبَه كَرِيَانِ خَاصِي لَكِي خُذَا
 مَوْلَا سِي صِدَقِ سِي جِي صَاحِبِ تَدَه • تَدَه تَرْتِيبِ

چڱي توبه جي هيسڪن جن اتي ڪلهي
 غسل تن دُونِي سِي انگرا ۽ ٻن دُونِي ڪپڙ
 پانجا ڪرڻ پاڪيزا ته چا نا هنڌم هينگي
 هلي اچي هينجا جتي نڌسي ڪوهي ڪرو
 توکي ري دنيا تي اچي پر نماز تن اڌ خلا
 نالوتنه نماز جو نماز توبه پيار جيڪي ڪو
 پري سڪه موجب ڏرا سي پري تي فارغ
 تن سچي يقيننا ته چا نا رڪه پيشاني پٺا تي
 اتي کي آيا جان اهي پيشاني انگرو ٻلو
 ته جي انگرن کا ساڻ ڪون ڪهچ ڪهس خالجي
 خوف وجهه مٿي مردور کي ڀرجي دل ۾ خلاء
 هنج هار اکين کا رُونِي پٺ پُسا ڪونڊر
 ڪون دل اتي جي ادبا ڪر ڪا نيت و نفس

پنجا ڪنا ها هيڪ هيڪرو تن مڃا ڪيو هيسڪن
 ڪر پاڻجي نفس کي چنپ ته سبب ته هي هه
 هت توڪيا ڪر اهڙا زبونا سي نه سڃاڻي
 صاحب جي ڪندي ڪو ڪچا موري نه ڪئي رڳو
 هرگز ڪو حياءُ ڪنو کي اهي طاقت ڪا سڏي
 هذاب خدا ڄڻ ڪي سڙي سڪندي دوزخ ۾
 جي چپيا ڪندي دنگ پاڻ تان دمر ڏيه دنيا
 ڪي سڀ پتون جي دوزخ جا تن سڏ نه سڃاڻي
 ڪي ڪا ٻڌي نه ڪڏهن هاوي جي هڪلا
 نڪ ڏيه حساب جي خبر سڙي توڪا جه ڏيه
 پو نه اوڏو پتر کي ري نه اوڏي ماءُ پاڻ
 پڇي پاڻن ڪنا اڪا هاڻ تنيد سڻڪ سڃاڻي چندا
 قرب قربت جا نڪا موڪو ته ته نڪي ڪي ڏيا

تپي هت تڙدي هيڪو وڻدي وسيلو ري
 رحمت رب جي جل رحندي وات نڪاه
 اڻڀر ڪريچ زاري ڪي ادب منجا روئي رب
 رحيم ڪي جل روئن ۾ رڃاء تہ ڇڏا ڪنج
 هٿر صاحب جي دڙاهه ڪريچ اس الله ۾ جد
 بهان ڪيڙي فراء پنج ڪي تضرع ۾ ڀڙ
 اخلاصا ته سايڻ سباجا ڏي تن بند تي بخشا
 جو ڀڪوڻ بهي دڙا سو موٽيو توڙم ڏاهه
 ڪون لڏاء دڙا بيوت بهي دڙا ڏا ڪولو
 عاصي اليق موٽي اڳي ڏاهه منڪي مهر بهي
 سايڻ سباجا توڪريان معذرت ڪري وڻتي ڪي
 اڀار تن مڙهه منڪي من ڏي بهي ڪم ساه
 ڪري ڏي ڏي مهر ۾ فضل احسانا نظر

ڪرھو

ڪرھو رحمت جو هن ڪيڙي ڏاهه ڪري بخش ڏي
 ڏي منجا ڪناهه جيڪي تيا من ڪنا اڪا ترهه
 پڻ مڙهه منڪي رحمت ۾ هڻو ڇڏا ڪن
 تهر ڪي جي تو منج ڪناهه ناه جنم من ڏي جل جلا
 سنڌي رب صا اهي خير مڙي هت تو صاحب
 من سنڌا تو هم مهر بان ڪون ڏڏن ڏاهرين ڏاهه
 رحمت تهي اڳي ڪندي جه نڪاهه جي ڪن
 ڪجا ڪچائي لکه هزار ته اهي ڪم ڪريجو
 عفو عطا جو وڙجوي جنس سوئي تن جلا
 خالق خالي مڪري سائيل جا سڌر من اهي
 پاڻدا پري ڪناهه سنڌا پر من ڏاهه هزارم سڀي
 تن ڪري بان وڙهه پون مورا مڙي ڪيڙي ڪنا
 اڻڀر طريق توڙهه جي لک شاعلا

جِي كُورِي اِيْن تَوْبَة سَجَّهْ مَجَا . تَه صَحِي مَرِي
 تَه كِي مَوْلُو مَهْر مُلَا . اِهِي رَحْمَت اُجِي كَنِي اَبَا
 رَكِي رَب دُوس كَنُون تَوْبَة وَارَن كَا .
 اِنَّ اللهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ كَدِيُو قَرَانَا .
 جَدِي اَجِي هِي مَتَامُ شِيُو سُخُو سِنْدِي وَادِ
 تَدِي تَحَقُّرُ النَّابِيَيْنِ سِنْدِي رَكِيم تَهْجُونَا
 هَانِي وَصِيَّت تَوَكَّرِيَان سِيَكِهِم مَوْلِيَان كَا
 جِي كُورِي هِي سُخُو كَارَن رَب رَضَا
 تَه كَنِي هَت هَا شَمَكِي دُعَا لِرِي جَاه . فَاتَحَر
 زِي بِي فَقِير كِي مَرَة مَنَكِي جَاه . مَان مَرِي مُنَدِي
 عَا صِي عَصِيَانَا سَايَم بَخْشِي بِيَاي كُنَا . كَوَلِي جَا
 سَان لَدَا كَلِمِي دُيْت دَا رَمَنَجَا .
 لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تمام شد کتاب مستطاب تحفة الابرار از دست فقیر
 فقیر بر تقصیر عثمان الصباغ تاریخ نیست و هفتم ماه
 رجب ۱۲۵۴ هـ

(عقائد الاسلام سنه ۱۲۵۴ هـ)